

Nr 190.

Uppläst och godkänd hos Första kammaren den 8 juni 1910.
 — — — — Andra kammaren den 8 juni 1910.

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående tullsatserna för
 kaffe och kaffesurrogat.*

(Bevillningsutskottets betänkanden nr 3 och 39.)

Till Konungen.

Genom proposition nr 24 af den 14 januari 1910 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att besluta,

dels att rubrikerna nr 257 och 258 i gällande tulltaxa skulle för tiden till och med den 30 november 1911 erhålla följande förändrade lydelse:

	Kvantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
257. <i>Kaffe</i>	1 kilogram	—	18
258. brändt, och kaffesurrogat, alla slag	1 kilogram	—	30

dels att nämnda tullsats å kaffe skulle anses gälla från och med den 1 januari 1910,

Bih. till Riksd. Prot. 1910. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 43 Häft. (Nr 190.) 1

dels med afseende å tullen å kaffe, brändt, och kaffesurrogat, alla slag, att ofvan angifna tullsats af 30 öre för kilogram skulle anses gälla från och med den 29 januari 1910 och att en tullsats af 26 öre för kilogram skulle anses gälla under tiden från och med den 1 till och med den 28 i samma månad,

dels ock att för hvarje förtullning af kaffe eller kaffesurrogat, som ägt rum från 1910 års ingång efter annan än nu angifna grunder, af vederbörande skulle till tullverket erläggas skillnadsbeloppet mellan den för förtullningen bestämda tullafgiften och tullafgift, som med tillämpning af ofvan angifna tullsatser skolat utgå vid tiden för förtullningen.

Syftet med den af Eders Kungl. Maj:t föreslagna höjningen af tullen å obrändt kaffe har, såsom känt är, varit att anskaffa ökade inkomster för täckande af statsverkets behof. Då emellertid, enligt hvad sedermera visat sig, det vid uppgörande af nästa års statsreglering icke är erforderligt att anlita berörda utväg, har Riksdagen icke ansett sig böra bifalla Eders Kungl. Maj:ts förslag i detta hänseende. Vid sådant förhållande har Riksdagen gifvetvis icke funnit anledning att ingå på en närmare behandling af Eders Kungl. Maj:ts förslag om retroaktiv verkan af tullförhöjning.

Hvad härefter beträffar tullen å brändt eller rostadt, äfven malet kaffe, samt kaffesurrogat, alla slag, vill Riksdagen till en början erinra om det yttrande, som i denna fråga afgifvits af tulltaxekommittén. Detta yttrande är af följande lydelse:

»Det tullskydd, som kafferostningsindustrien åtnjuter här i landet, uppgår till 8 öre per kilogram, om man fränser viktförlusten vid rostningen. Detta skydd är anmärkningsvärdt lågt, och i flera främmande länder är skillnaden mellan tullarna å obrändt och brändt kaffe betydligt större. I Norge utgör densamma 20 öre, i Tyskland 20 pf. och i Österrike-Ungern minst 25 h., allt per kilogram räknadt. Den inhemska kafferostningsindustrien har ock rönt olägenhet af det anmärkta förhållandet, och representanter för denna industri hafva i en till kommittén inlämnad framställning begärt, att tullen å rostadt kaffe måtte höjas från 20 till 30 öre per kilogram, då sålunda tullsatsen för brändt eller rostadt kaffe skulle komma att öfverstiga tullen å det obrända med 18 öre per kilogram. Till stöd för denna framställning har hufvudsakligen åberopats, att industrien i fråga vore jämförelsevis ny och arbetade under ogynnsamma förhållanden, samt att, sedan den tyska kafferostningsindustrien helt nyligen erhållit betydande lättnader i afseende å villkoren för tullrestitution vid export af rostadt kaffe, det vore att

befara, att en för den svenska industrien ödesdiger konkurrens från Tyskland skulle uppstå, om ej nu gällande skydd höjdes. Kommittén, som i detta sammanhang erinrar om hvad i motiveringen till § 14 tulltaxeförordningen anförts angående viktförlusten vid kaffets rostning, har, då den gjorda framställningen synts befogad, funnit sig böra för brändt eller rostadt kaffe i förslaget upptaga en tull af 30 öre per kilogram. Någon anledning att icke låta kaffesurrogat fortfarande draga samma tull som den vara, hvilken den afser att ersätta, har kommittén icke funnit föreligga.»

Vid behandlingen inom Riksdagen af denna fråga hafva olika meningar yppats. Å ena sidan har fog ansetts förefinnas för höjning af tullen å brändt kaffe i enlighet med tulltaxekommitténs förslag. Från den andra sidan åter har den mening förfäktats, att tullen å ifrågasvarande slag af kaffe icke borde sättas högre än den nu gällande. Då det med afseende härå förefallit antagligt, att förslag om ändring i det nuvarande förhållandet icke kunnat genomföras utan gemensam omröstning i kamrarna, och då frågan icke lär kunna anses vara af den vikt, att en sådan utgång bort äfventyras så omedelbart före riksdagens afslutande, har det synts Riksdagen lämpligast att — med hänvisning till möjligheten af frågans återupptagande vid annan riksdag — tills vidare jämväl tullsatsen för kaffe, brändt eller rostadt, äfven malet, samt kaffesurrogat, alla slag, bibehålles vid nuvarande belopp, 20 öre per kilogram.

Eders Kungl. Maj:ts ofvannämnda proposition nr 24 angående den ändring i tullsatserna för kaffe och kaffesurrogat har sålunda icke af Riksdagen bifallits.

Stockholm den 8 juni 1910.

Med undersätlig vördnad.